

PRĄCIE (2) *sb n*

prącie (2), [**pręcie**, **prądzie**].

e prawdopodobnie pochylone (tak w coll.).

sg [*N* prącié.] ◇ *G* prącią (1). ◇ [*A* prącié.] ◇ *I* prąci(e)m (1), [prącim].

Sł stp: prącie, Cn: prącie, Linde także XVII – XVIII w.: prącie, pręcie.

1. *Gałązka, witka, łodyga; vimen, vimentum, viminalé Cn (2) : KOśmaczek [...] pręthy pułzcza wyfokie ku gorze od korzenia á około prącia liſtheczki drobniuchne z gałąłki FalZioł I 113d; Prąciem były/ ktore dziś drzewá wyrębuią/ Przed tym to budowano/ co dziś drudzy pfuią. WisznTr 9; [Vimen Prącie/ Rokiciná. UrsinGramm 141; wŕzákoŕ kłóſie iego [orkiszu] [...] muſi prącim wybijác Cresc 1571 165].*

[*W funkcji coll.: (nagł) O sprawieniu szturmu Tureckiego. (–) [...] A w nocy więc idą ku miastu ze wszech stron milcząc, z nienagła przystępując ku przekopom, niosąc tarasy przed sobą z pręcia plecioneo [prąciem plecione K] PamJancz 155; GroicRejestr L3v (Linde).*

W połączeniu z przymiotnikiem od nazwy drzewa: LOwią teŕe Ryby vczyniwŕzy z prącia wierzbowego iákoby łak Cresc 1571 645.

Szereg: »prącie albo gałęzie (a. gałąłki)«: Kto dworzec ſwoy prąciem grodzi/ ten powinien prącie/ álbo gąłęzie/ ná ſwą ſtronę obrácác. SzczerbSpecSax 301 (Linde); SchneebAnt B7.]

2. [*Członek męski:*

Wyrażenie: »prądzie męskie«: Priapus (prądzie męskie) Glosy I nr 48/268.]

Synonimy. 1. gałąłeczka, gałąłka, latoroſłka, roŕdŕka; 2. członek, korzeń, korzonek, łono, przyrodzenie.

Cf PRĄTEK, PRĘT